

РЕГЛАМЕНТ(ЄС) 2020/1056 ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ ТА РАДИ
від 15 липня 2020 року
щодо електронної інформації про вантажні перевезення
(Текст стосується Європейської економічної зони)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ ТА РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу та, зокрема, статтю 91 та статтю 100(2),

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Після передання проекту законодавчого акта національним парламентам,

Беручи до уваги висновки Європейського економічно-соціального комітету [\(1\)](#),

Після проведення консультацій з Комітетом регіонів,

Діючи згідно зі звичайною законодавчою процедурою [\(2\)](#),

Оскільки:

(1) Ефективність вантажних перевезень та логістики є життєво важливою для зростання та конкурентоспроможності економіки Союзу, функціонування внутрішнього ринку та соціально-економічної єдності всіх регіонів Союзу.

(2) Метою цього Регламенту є заохочення цифрової трансформації вантажних перевезень та логістики для зменшення адміністративних витрат, вдосконалення правозастосовного потенціалу компетентних органів та підвищення ефективності та сталості транспорту.

(3) Рух товарів, в тому числі відходів, супроводжується великою кількістю інформації, обмін якою між підприємствами, а також між підприємствами та компетентними органами все ще відбувається у паперовому форматі. Використання паперових документів є значним адміністративним навантаженням для логістичних операторів та додатковими витратами для логістичних операторів та суміжних галузей (таких як торгівля та виробництво), зокрема для МСП, а також негативно впливає на навколишнє середовище.

(4) Відсутність єдиної правової бази на рівні Союзу, яка вимагає від компетентних органів приймати відповідну інформацію про вантажні перевезення в електронній формі, яка вимагається законодавством, вважається головною причиною відсутності прогресу в напрямку спрощення та більшої ефективності обміну інформацією які можливо досягти наявними електронними засобами. Прийняття компетентними органами інформації в електронній формі із загальними специфікаціями не тільки би спростило комунікацію між компетентними органами та економічними операторами, але, побічно, й розвиток єдиної та спрощеної електронної комунікації між підприємствами у межах Союзу. Це також призвело би до значної економії адміністративних витрат для економічних операторів, особливо МСП, які складають переважну більшість транспортних та логістичних компаній в межах Союзу.

(5) Деякі галузі транспортного права Союзу вимагають від компетентних органів приймати інформацію в електронному вигляді, але це стосується далеко не всіх відповідних правових актів Союзу. Слід забезпечити можливість використання електронних засобів для надання нормативної інформації про перевезення вантажів компетентним органам на всій території Союзу по відношенню до всіх відповідних етапів

транспортних операцій, здійснюваних на території Союзу. Крім того, ця можливість повинна застосовуватися до всієї нормативної інформації та до всіх видів транспорту.

(6) Таким чином, компетентні органи повинні приймати інформацію в електронному вигляді у всіх випадках, коли економічні оператори зобов'язані надавати інформацію як доказ дотримання вимог, викладених в правових актах Союзу, на які поширюється дія цього Регламенту. Ця вимога має також застосовуватися до інформації, яку органи влади, згідно з положеннями таких правових актів Союзу, вимагають в якості додаткової інформації, наприклад, при відсутності деякої інформації. Те саме застосовується у випадках, коли національне законодавство вимагає надавати інформацію, яка повністю або частково ідентична інформації, яка повинна надаватися відповідно до законодавства Союзу, що підпадає під дію цього Регламенту. Органи влади також повинні прагнути підтримувати електронну комунікацію щодо цієї інформації з відповідними економічними операторами. Така комунікація не повинна завдавати шкоди відповідним положенням законодавства Союзу та національного законодавства щодо подальших дій під час або після перевірки нормативної інформації. Обов'язок компетентних органів приймати інформацію, надану в електронному вигляді економічними операторами, також повинен застосовуватися у всіх випадках, коли положення законодавства Союзу або національного законодавства, що підпадають під сферу дії цього Регламенту, вимагають надання інформації, на яку також посилаються відповідні міжнародні конвенції, такі як конвенції, що регулюють міжнародні транспортні договори про перевезення різними видами транспорту, наприклад - Конвенція ООН про договір міжнародного автомобільного перевезення вантажів (КДПВ (CMR)), Конвенція про міжнародні залізничні перевезення (КОТІФ (COTIF)), Резолюція IATA 672 про електронні авіаційні накладні, Конвенція про уніфікацію деяких правил міжнародних повітряних перевезень (Монреальська конвенція) та Будапештська конвенція про договір перевезення вантажів внутрішніми водними шляхами (КПВВ (CMNI)).

(7) Оскільки цей Регламент призначений виключно для того, щоб полегшити і заохотити інформаційну взаємодію між економічними операторами та компетентними органами за допомогою електронних засобів, він не повинен завдавати шкоди положенням правових актів Союзу або національного законодавства, що визначають зміст нормативної інформації, і, зокрема, не повинна накладати ніяких додаткових вимог щодо нормативної інформації або мови. Хоча цей Регламент призначений для забезпечення відповідності вимог до нормативної інформації за допомогою електронних засобів, а не паперових документів, його застосування не повинно завдавати шкоди можливості відповідних економічних операторів представляти цю інформацію у паперовому форматі, як це передбачено відповідними положеннями правових актів Союзу або національного законодавства, і не повинен завдавати шкоди відповідним вимогам Союзу щодо документів, які повинні використовуватися для структурованого подання відповідної інформації. Цей Регламент не повинен суперечити положенням Регламенту (ЄС) № 1013/2006 Європейського Парламенту і Ради [\(3\)](#) про процедурні вимоги до відвантаження відходів і положенням, що належать до проведення контролю митними органами. Цей Регламент також не повинен завдавати шкоди зобов'язанням по процедурам звітування, в тому числі що належать до компетенції митних органів або до компетенції інших органів, визначених в Регламенті (ЄС) № 952/2013 Європейського Парламенту та Ради [\(4\)](#) або в імплементаційних чи делегованих актах, прийнятих відповідно до них, або в Регламенті (ЄС) 2019/1239 Європейського парламенту і Ради [\(5\)](#).

(8) Використання електронних засобів для обміну нормативною інформацією може зменшити адміністративні витрати економічних операторів та підвищити ефективність роботи компетентних органів. Як економічним операторам, так і компетентним органам необхідно буде вжити необхідних заходів для забезпечення можливості електронного

обміну нормативною інформацією про вантажні перевезення (eІВП - eFTI) в машиночитаному форматі з допомогою платформ, заснованих на інформаційно-комунікаційних технологіях (платформи eІВП - eFTI), в тому числі придбати необхідне обладнання. Однак, зацікавлені економічні оператори повинні, як і раніше, відповідати за надання інформації у форматі, зручному для читання, коли це спеціально вимагається компетентними органами, щоб дозволити компетентним органам виконувати свої обов'язки у ситуаціях, коли відсутній доступ до платформи eІВП (eFTI).

(9) Для того, щоб економічні оператори могли однаково надавати відповідну інформацію в електронній формі у всіх державах-членах, необхідно спиратися на загальні специфікації, які повинні бути прийняті Комісією за допомогою делегованих та імплементаційних актів, зазначених у цьому Регламенті.

(10) Загальні технічні умови щодо визначення та технічні характеристики елементів даних повинні забезпечувати сумісність даних шляхом створення єдиного вичерпного набору даних, який використовуватиметься для електронної передачі інформації. Цей вичерпний набір даних повинен містити всі елементи даних, які відповідають інформаційним вимогам, що містяться у відповідних положеннях правових актів Союзу та національного законодавства, де кожен елемент даних, загальний для одного або декількох підмножин, включається лише один раз.

(11) Загальні технічні умови також повинні встановлювати загальні процедури та детальні правила доступу та обробки цієї інформації компетентними органами, включаючи будь-які пов'язані з цим контакти між компетентними органами та відповідними економічними операторами, такі як запити про надання додаткової інформації, необхідної компетентним органам для здійснення їх відповідних повноважень щодо забезпечення додержання норм регулювання згідно з відповідними положеннями правових актів Союзу і національного законодавства.

(12) При встановленні цих загальних специфікацій належним чином слід враховувати відповідні технічні умови обміну даними, які викладені у відповідних правових актах Союзу та містяться у відповідних європейських та міжнародних стандартах обміну даними, включаючи мультимодальні стандарти, а також принципи та рекомендації, викладені у Повідомленні Комісії від 23 березня 2017 року під назвою "Європейська рамка оперативної сумісності - Стратегія впровадження", яке забезпечує підхід до надання європейських цифрових державних послуг, загально узгоджених державами-членами. Слід також подбати про те, щоб ці технічні умови залишались технологічно нейтральними та відкритими для інноваційних технологій.

(13) З метою мінімізації витрат як для компетентних органів, так і для економічних операторів, можна розглянути питання про створення для компетентних органів точок доступу. Ці точки доступу діятимуть лише як посередники між платформами eІВП та компетентними органами, і тому не повинні ні зберігати, ні обробляти дані eІВП, до яких вони надають посередницький доступ, за винятком метаданих, пов'язаних із обробкою даних eІВП, таких як журнали операцій, необхідних для моніторингу або для статистичних цілей. Держави-члени можуть також домовитись про створення спільних точок доступу для відповідних компетентних органів.

(14) Цей Регламент повинен встановлювати функціональні вимоги до платформ eІВП, які повинні використовуватися економічними операторами для надання в електронній формі нормативної інформації про вантажні перевезення компетентним органам, щоб задовольнити умови обов'язкового прийняття цієї інформації компетентними органами, як це встановлено цим Регламентом. Слід також встановити вимоги до сторонніх постачальників послуг платформи (постачальників послуг eІВП). Ці вимоги повинні

забезпечувати, зокрема, те, що всі дані eІВП можуть оброблятися виключно відповідно до комплексної системи контролю доступу, заснованої на правах, яка забезпечує призначені функціональні можливості, що всі компетентні органи можуть мати негайний доступ до цих даних відповідно до своїх відповідних регуляторних правозастосовних повноважень, що обробка персональних даних електронними засобами може здійснюватися відповідно до Регламенту (ЄС) 2016/679 Європейського Парламенту та Ради [\(6\)](#), і що обробка конфіденційної комерційної інформації може здійснюватися у спосіб, який зберігає конфіденційність цієї інформації.

(15) Комісія повинна прийняти технічні умови щодо функціональних вимог до платформ eІВП. Приймаючи ці технічні умови, Комісія повинна прагнути забезпечити системну взаємодію платформ eІВП, щоб полегшити обмін даними між такими платформами та дозволити економічним операторам використовувати платформу eІВП за їх вибором. З метою сприяння впровадженню та мінімізації витрат Комісія також повинна брати до уваги відповідні технічні рішення та стандарти, що використовуються існуючими системами ІКТ. У той же час Комісія повинна забезпечити, щоб ці технічні умови в максимально можливій мірі залишались технологічно нейтральними, з метою заохочення подальших інновацій та уникнення технологічної прив'язки.

(16) Для формування довіри як компетентних органів влади, так і економічних операторів щодо дотримання платформами eІВП та постачальниками послуг eІВП цих функціональних вимог, держави-члени повинні запровадити систему сертифікації, яка базується на акредитації відповідно до Регламенту (ЄС) № 765/2008 Європейського Парламенту та Ради [\(7\)](#). Щоб скористатися перевагами сертифікації, постачальникам систем ІКТ, які вже використовуються, рекомендується забезпечити відповідність цих систем вимогам до платформ eІВП, викладених у цьому Регламенті, та подати заявку для проведення сертифікації. Сертифікація систем ІКТ повинна проводитися без зволікань.

(17) Використання платформ eІВП забезпечує економічним операторам гарантоване прийняття нормативної інформації та забезпечує компетентним органам надійний та безпечний доступ до цієї інформації. Тим не менше, незважаючи на обов'язок усіх компетентних органів приймати інформацію, що надається через сертифіковану платформу eІВП відповідно до цього Регламенту, повинно залишатися можливим використання інших систем ІКТ, якщо так вирішить держава-член. Водночас цей Регламент не повинен перешкоджати комерційному використанню платформ eІВП або забороняти використання додаткових функціональних можливостей на платформах eІВП, за умови, що це не впливає негативно на обробку нормативної інформації, яка підпадає під сферу застосування цього Регламенту, відповідно до вимог цього Регламенту.

(18) Для забезпечення однакових умов виконання обов'язку приймати нормативну інформацію, що надається в електронній формі відповідно до цього Регламенту, Комісія має бути наділена виконавчими повноваженнями. Зокрема, Комісія має бути наділена виконавчими повноваженнями щодо встановлення загальних процедур та детальних правил для компетентних органів стосовно доступу та обробки цієї нормативної інформації, коли зацікавлені економічні оператори надають цю інформацію в електронному вигляді, в тому числі детальні правила та технічні специфікації, а також встановлення детальних технічних умов для реалізації вимог до платформ eІВП та постачальників послуг eІВП. Ці повноваження мають здійснюватися відповідно до Регламенту (ЄС) № 182/2011 Європейського Парламенту та Ради [\(8\)](#).

(19) Для забезпечення належного застосування цього Регламенту, повноваження щодо прийняття актів відповідно до статті 290 Договору про функціонування Європейського Союзу Комісії мають бути делеговані повноваження щодо внесення змін до Частини А Додатку I з урахуванням будь-які делегованих або імплементаційних актів, прийнятих

Комісією, які встановлюють нові вимоги до нормативної інформації Союзу щодо перевезення вантажів; та внесення змін до частини В Додатку I з метою включення до національного законодавства переліків вимог до нормативної інформації, про які держави-члени повідомили Комісію відповідно до цього Регламенту, а також з метою включення будь-якого нового положення відповідного національного законодавства, який вносить зміни до національних вимог до нормативної інформації або встановлює нові відповідні вимоги до нормативної інформації, які підпадають під сферу дії цього Регламенту та про які були повідомлено Комісію державами-членами відповідно до цього Регламенту; а також щодо доповнення цього Регламенту шляхом встановлення та внесення змін до загального набору даних та підмножин даних стосовно відповідних вимог до нормативної інформації, охоплених цим Регламентом; та доповнення деяких технічних аспектів цього Регламенту, а саме щодо правил сертифікації та використання знака сертифікації платформ eВІП та правил сертифікації постачальників послуг eВІП. Особливо важливо, щоб Комісія проводила відповідні консультації під час підготовчої роботи, в тому числі на рівні експертів і, щоб такі консультації проводились відповідно до принципів, викладених у Міжінституційній угоді від 13 квітня 2016 року про краще законотворення [\(9\)](#).

Зокрема, для забезпечення рівної участі у підготовці делегованих актів Європейський Парламент та Рада отримують усі документи одночасно з експертами держав-членів, а їх експерти на систематичній основі мають доступ до засідань груп експертів Комісії, які займаються підготовкою делегованих актів. Крім того, участь усіх відповідних зацікавлених сторін у відповідних форумах, таких як група експертів, яка була створена Рішенням Комісії від 13 вересня 2018 року про заснування „Цифрового Форуму з транспорту та логістики”, грає важливу роль у розробці та підготовці цих актів.

(20) Оскільки мета цього Регламенту, а саме - забезпечення єдиного підходу до прийняття компетентними органами інформації про вантажні перевезення, що надається в електронному вигляді, не може бути в достатній мірі досягнута державами-членами, а навпаки, через необхідність встановлення загальних вимог, може бути краще досягнута на рівні Союзу, Союз може приймати заходи відповідно до принципу субсидіарності, як викладено у статті 5 Договору про Європейський Союз. Відповідно до принципу пропорційності, викладеного в цій статті, цей Регламент не виходить за рамки того, що необхідно для досягнення цієї мети.

(21) Обробка персональних даних, що вимагаються згідно з вимогами нормативної інформації про вантажні перевезення, за допомогою електронних засобів, повинна здійснюватися відповідно до Регламенту (ЄС) 2016/679.

(22) Комісія повинна проводити оцінку цього Регламенту. Для інформування про цю оцінку та визначення ефективності цього Регламенту відповідно до цілі, яку він переслідує, необхідно зібрати інформацію.

(23) Ефективне та результативне правозастосування вимагає, щоб усі компетентні органи мали прямий та реальний доступ до відповідної нормативної інформації в електронній формі. З цією метою та відповідно до принципу „цифровий формат за замовчуванням”, згаданого у Повідомленні Комісії від 19 квітня 2016 року „План дій ЄС щодо електронного уряду на 2016–2020 роки - прискорення цифрової трансформації уряду”, використання електронних засобів має стати основним способом обміну нормативною інформацією між економічними операторами та компетентними органами. Отже, Комісія повинна оцінити можливі ініціативи з метою встановлення зобов'язання для економічних операторів використовувати електронні засоби для надання нормативної інформації для компетентних органів. Комісія повинна вносити на розгляд, де це доречно, відповідні ініціативи, в тому числі можливі зміни до цього Регламенту та інших відповідних правових актів Союзу. З метою вдосконалення можливостей правозастосування

компетентними органами та мінімізації витрат як для компетентних органів, так і для економічних операторів, Комісія повинна також передбачити подальші заходи, такі як підвищена функціональна сумісність та спільна точка доступу до систем і платформ ІКТ, що використовуються для реєстрації та обробки нормативної інформації, як це передбачено іншим транспортним законодавством Союзу.

(24) Цей Регламент не може бути застосований ефективно до набрання чинності делегованими та імплементаційними актами, передбаченими в ньому. У цій зв'язку Комісія має юридичне зобов'язання щодо прийняття таких делегованих та імплементаційних актів, та повинна негайно розпочати роботу над ними, щоб забезпечити своєчасне прийняття відповідних специфікацій, по можливості, до настання відповідних кінцевих термінів, встановлених цим Регламентом. Своєчасне прийняття делегованих та імплементаційних актів необхідно для того, щоб держави-члени та економічні оператори мали достатньо часу вжити необхідних заходів відповідно до цього Регламенту. У зв'язку з цим в цьому регламенті повинні бути відповідно встановлені різні строки застосування.

(25) Подібним чином, зобов'язання держав-членів щодо повідомлення згідно з цим Регламентом повинно бути виконане протягом одного року з дати набрання чинності цим Регламентом, щоб дати змогу Комісії своєчасно прийняти перший делегований акт відповідно до цього Регламенту.

(26) Відповідно до статті 28(2) Регламенту (ЄС) № 45/2001 Європейського Парламенту та Ради були проведені консультації з Європейським уповноваженим із захисту даних [\(10\)](#),

ПРИЙНЯЛИ ЦЕЙ РЕГЛАМЕНТ:

РОЗДІЛ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1

Мета та предмет

Цей Регламент встановлює правову основу для електронної передачі нормативної інформації між зацікавленими економічними операторами і компетентними органами щодо перевезення товарів по території Союзу.

З цією метою цей Регламент:

(а) встановлює правила, на основі яких від компетентних органів вимагається приймати нормативну інформацію, коли ця інформація надається зацікавленими економічними операторами в електронному вигляді;

(б) встановлює правила щодо надання послуг, пов'язаних з наданням нормативної інформації в електронному вигляді зацікавленими економічними операторами компетентним органам.

Стаття 2

Сфера застосування

1. Цей Регламент застосовується до:

(а) вимог до нормативної інформації, викладених в:

(i) Статті 6(1) Регламенту Ради ЄЕС № 11 [\(11\)](#);

(ii) Статті 3 Директиви Ради 92/106/ЄЕС [\(12\)](#);

- (iii) Статті 8(3) Регламенту (ЄС) № 1072/2009 Європейського Парламенту та Ради [\(13\)](#);
- (iv) пункті (с) Статті 16 та Статті 18(1) Регламенту (ЄС) № 1013/2006; Цей Регламент не стосується заходів контролю з боку митних органів, передбачених відповідними положеннями правових актів Союзу;
- (v) Главі 5.4 частини 5 додатка А до Європейської угоди про міжнародні автомобільні перевезення небезпечних вантажів (ДОПНВ/ADR), укладеної в Женеві 30 вересня 1957 року, як зазначено у розділі I.1 Додатка I до Директиви 2008/68/ЄС Європейського Парламенту та Ради [\(14\)](#); Главі 5.4 частини 5 Правил міжнародних перевезень небезпечних вантажів залізницею (РІД/RID), які є додатком С до КОТІФ, що був укладений у Вільнюсі 3 червня 1999 року, як зазначено у Розділі II.1 Додатку II до цієї Директиви; та главі 5.4 частини 5 Правил, доданих до Європейської угоди про міжнародні перевезення небезпечних вантажів внутрішніми водними шляхами (ВОПНВ/ADN), укладеної в Женеві 26 травня 2000 року, як зазначено у розділі III.1 Додатка III до цієї Директиви;
- (b) вимогах до нормативної інформації, встановлених у делегованих або імплементаційних актах, прийнятих Комісією відповідно до правового акта Союзу, зазначеного в підпункті (а) цього пункту, або відповідно до Директиви (ЄС) 2016/797 Європейського Парламенту та Ради [\(15\)](#) або до Регламенту (ЄС) № 300/2008 Європейського Парламенту та Ради [\(16\)](#). Ці делеговані або імплементаційні акти мають бути перелічені в частині А Додатку I до цього Регламенту;
- (с) вимогах до нормативної інформації, викладених в положеннях національного законодавства, перелічених у частині В Додатка I до цього Регламенту.
2. До 21 серпня 2021 року держави-члени повинні повідомити Комісію про положення національного законодавства та відповідні вимоги до нормативної інформації, якими вимагається надання інформації, ідентичної, повністю або частково, інформації, що надається відповідно до вимог до нормативної інформації, зазначених у пунктах (а) та (b) пункту 1.
- Після цього повідомлення держави-члени повинні повідомляти Комісію про будь-які положення національного законодавства, які:
- (а) вносять зміни до вимог до нормативної інформації, викладених у положеннях національного законодавства, зазначених у Частині В Додатку I; або
- (b) Встановлюють нові відповідні вимоги до нормативної інформації, якими вимагається надання інформації, ідентичної, повністю або частково, інформації, що надається відповідно до вимог до нормативної інформації, зазначених у пунктах (а) та (b) параграфу 1. Держави-члени повинні надіслати такі повідомлення протягом одного місяця з моменту прийняття таких положень.
3. Комісія повинна прийняти делеговані акти згідно зі статтею 14 шляхом внесення змін до:
- (а) Частини А Додатку I з метою включення посилань на будь-які вимоги до нормативної інформації, зазначеної у пункті (b) пункту 1 цієї статті;
- (b) Частини В Додатка I з метою включення або видалення посилань на національне законодавство та вимоги нормативної інформації відповідно до повідомлень, направлених відповідно до пункту 2 цієї статті.

Стаття 3

Терміни та означення

Для цілей цієї Директиви застосовують такі терміни та означення:

- (1) „нормативна інформація” означає інформацію, представлену у формі документа чи ні, яка стосується перевезення вантажів на території Союзу, в тому числі транзитних вантажів, які повинні бути надані відповідним економічним оператором відповідно до положень, зазначених у частині 1 статті 2, з метою підтвердження відповідності встановленим вимогам актів, що містять ці положення;
- (2) „вимога нормативної інформації” означає вимогу надати нормативну інформацію;
- (3) „компетентний орган” означає державний орган, відомство або інша установа, до компетенції якого входить виконання завдань відповідно до правових актів, зазначених у статті 2 (1), та яким необхідний доступ до нормативної інформації, необхідної, наприклад, для здійснення перевірки, правозастосування, підтвердження або контроль відповідності на території держави-члена;
- (4) „електронна інформація про вантажні перевезення” або „eІВП (eFTI)” означає набір елементів даних, які обробляються за допомогою електронних засобів з метою обміну нормативною інформацією між зацікавленими економічними операторами та між зацікавленими економічними операторами та компетентними органами;
- (5) „підмножина даних eІВП” означає набір структурованих елементів даних, які відповідають нормативної інформації, що вимагається згідно з конкретним правовим актом Союзу або національного законодавства, зазначеного у статті 2 (1);
- (6) „загальний набір даних eІВП” означає вичерпний набір структурованих даних, які відповідають усім підмножинам даних eІВП, де елементи даних, загальні для різних підмножин даних eІВП, включаються лише один раз;
- (7) „елемент даних” означає найменшу одиницю інформації, яка має унікальне визначення та точні технічні характеристики, такі як формат, довжина та тип символу;
- (8) „обробка” означає операцію або набір операцій, що виконуються на eІВП незалежно від того, автоматизованими засобами чи ні, такими як збір, реєстрація, впорядкування, структурування, зберігання, адаптація чи внесення змін, пошук, консультування, використання, розкриття шляхом передачі, розповсюдження або у інший спосіб надання доступу до eІВП, вирівнювання або комбінування, блокування, видалення або знищення;
- (9) „журнал операцій” означає автоматичну реєстрацію електронної обробки eІВП;
- (10) „платформа eІВП” означає рішення, засноване на інформаційно-комунікаційних технологіях (ІКТ), таких як операційна система, операційне середовище або база даних, призначена для використання для обробки eІВП;
- (11) „розробник платформи eІВП” означає фізичну або юридичну особу, яка розробила або придбала платформу eІВП або з метою обробки нормативної інформації, пов’язаної з її власною економічною діяльністю, або для виведення цієї платформи на ринок;
- (12) „сервіс eІВП” означає послугу, що складається із обробки eІВП за допомогою платформи eІВП, окремо або в поєднанні з іншими рішеннями ІКТ, включаючи інші платформи eІВП;
- (13) „постачальник послуг eІВП” означає фізичну або юридичну особу, яка надає послугу eІВП зацікавленим економічним операторам на підставі договору;
- (14) „зацікавлений економічний оператор” означає транспортного або логістичного оператора або будь-яку іншу фізичну чи юридичну особу, яка відповідає за надання

компетентним органам нормативної інформації відповідно до встановлених вимог до нормативної інформації;

(15) „зручний для читання формат” означає спосіб подання даних в електронній формі, який може використовуватися фізичною особою в якості інформації без необхідності подальшої обробки;

(16) „машиночитаний формат” означає спосіб подання даних в електронній формі, який може бути використаний для автоматичної обробки машиною;

(17) „орган з оцінки відповідності” означає орган з оцінки відповідності у значенні Регламенту (ЄС) № 765/2008, який акредитований відповідно до цього Регламенту для оцінки відповідності платформ eІВП або постачальників послуг eІВП;

(18) „партія товару” означає перевезення визначеної кількості товару, в тому числі відходів, між першим місцем прийому та кінцевим місцем доставки на умовах єдиного транспортного контракту або декількох послідовних транспортних контрактів, включаючи, де це доречно, передача між різними видами транспорту, незалежно від кількості або кількості контейнерів, пакетів або шматків, що перевозяться.

РОЗДІЛ II

НОРМАТИВНА ІНФОРМАЦІЯ, ДОСТУПНА В ЕЛЕКТРОННОМУ ВИГЛЯДІ

Стаття 4

Вимоги до зацікавлених економічних операторів

1. Для цілей пунктів 1, 2 і 3 статті 5 зацікавлені економічні оператори повинні відповідати вимогам, викладеним у цій статті.
2. Коли зацікавлені економічні оператори подають нормативну інформацію компетентному органу в електронному вигляді, вони повинні здійснити це на основі даних, оброблених на сертифікованій платформі eІВП і, якщо це може бути застосовано, через сертифікованого постачальника послуг eІВП. Така нормативна інформація має надаватися зацікавленими економічними операторами у машиночитаному форматі, а, за запитом компетентного органу, у читабельному форматі.
3. Інформація у машиночитаному форматі, має подаватися через аутентифіковане і захищене з'єднання з джерелом даних платформи eІВП. Зацікавлені економічні оператори повинні передати унікальне електронне ідентифікаційне посилання, згадане в пункті (e) статті 9 (1), яке дозволяє компетентному органу однозначно ідентифікувати нормативну інформацію, що відноситься до вантажу.
4. Інформація в зручному для читання для людини форматі, яка вимагається компетентними органами, має надаватися негайно, на екрані електронного пристрою, що належить відповідному економічному оператору.

Стаття 5

Вимоги до компетентних органів

1. Після закінчення 30 місяців з дати вступу в силу першого з делегованих і імплементаційних актів, згаданих у статтях 7 і 8, компетентні органи повинні приймати нормативну інформацію, що надається в електронному вигляді зацікавленими економічними операторами відповідно до статті 4, в тому числі в тих випадках, коли така нормативна інформація вимагається компетентними органами як додаткова інформація.

2. Коли зацікавлений економічний оператор подає нормативну інформацію, що вимагається відповідно до Регламенту (ЄС) № 1013/2006, в електронному вигляді згідно зі статтею 4 цього Регламенту, зацікавлені компетентні органи також повинні приймати таку нормативну інформацію без погодження (угоди), зазначеного в пунктах 3 і 4 статті 26 Регламенту (ЄС) № 1013/2006.

3. Коли нормативна інформація, що вимагається відповідно до конкретного законодавчого акту Союзу або національного законодавства, зазначеного в статті 2 (1), має офіційне підтвердження, наприклад, штампи або сертифікати, відповідний орган повинен забезпечити таке підтвердження відповідності в електронному вигляді відповідно до вимог, встановлених делегованими та імплементаційними актами, зазначеними у статтях 7 та 8.

4. Для того, щоб відповідати вимогам, викладеним у параграфах 1 - 3 цієї статті, держави-члени повинні вжити заходів, щоб дозволити всім своїм компетентним органам отримати доступ і обробляти нормативну інформацію, надану зацікавленими економічними операторами відповідно до статті 4. Ці заходи повинні відповідати делегованим та імплементаційним актам, зазначеним у статтях 7 та 8.

Стаття 6

Конфіденційна комерційна інформація

Компетентні органи, постачальники послуг eІВП та зацікавлені економічні оператори повинні вживати заходів для забезпечення конфіденційності комерційної інформації, обробка та обмін якою здійснюється відповідно до цього Регламенту, і забезпечують доступ до такої інформації та її обробку лише за наявності дозволу.

Стаття 7

Загальний набір даних eІВП та підмножини даних eІВП

1. Комісія повинна прийняти делеговані акти відповідно до статті 14 для доповнення цього Регламенту шляхом створення загального набору даних eІВП та підмножин даних eІВП та внесення змін до відповідних вимог до нормативної інформації, зазначених у статті 2 (1), у тому числі до відповідних технічних умов щодо опису і технічних характеристик для кожного елемента даних, включеного до загального набору даних eІВП та підмножин даних eІВП.

2. Приймаючи делеговані акти, зазначені у пункті 1, Комісія повинна:

(a) враховувати відповідні міжнародні конвенції та право Союзу; і

(b) прагнути забезпечити системну сумісність (інтероперабельність) загального набору даних eІВП та підмножин даних eІВП з відповідними моделями даних, які приймаються на міжнародному рівні або на рівні Союзу, включаючи мультимодальні моделі даних.

3. Перший такий делегований акт має охоплювати всі елементи, зазначені в параграфі 1 та повинен бути прийнятий не пізніше 21 лютого 2023 року.

Стаття 8

Загальні процедури та правила доступу

1. Комісія повинна прийняти імплементаційні акти, які встановлюють загальні процедури і деталізовані правила, в тому числі загальні технічні специфікації, для доступу компетентних органів до платформ eІВП, в тому числі до процедур обробки нормативної інформації та інформаційною взаємодією між компетентними органами та зацікавленими економічними операторами у зв'язку з цією інформацією.

2. Під час прийняття прийнятті імплементаційних актів, вказаних у пункті 1, Комісія повинна прагнути підвищити ефективність адміністративних процедур та звести до мінімуму витрати на їх дотримання як для відповідних економічних операторів, так і для компетентних органів.

3. Ці імплементаційні акти повинні прийняти відповідно до процедури розгляду, зазначеної в статті 15(2). Перший такий імплементаційний акт має охоплювати всі елементи, згадані в пункті 1 цієї статті, і має бути прийнятий не пізніше 21 лютого 2023 року.

ГЛАВА III

ПЛАТФОРМИ eІВП ТА ПОСТАЧАЛЬНИКИ ПОСЛУГ eІВП

РОЗДІЛ I

Вимоги до платформ eІВП та постачальників послуг eІВП

Стаття 9

Функціональні вимоги для платформ eІВП

1. Платформи eІВП, які використовуються для обробки нормативної інформації, мають забезпечувати такі функціональні можливості, які гарантують що:

(a) персональні дані можуть оброблятися відповідно до Регламенту (ЄС) 2016/679;

(b) комерційні дані можуть оброблятися відповідно до статті 6;

(c) компетентні органи мають доступ до даних і обробляти їх відповідно до специфікацій, прийнятих прийняті на підставі делегованих і імплементаційних актів, зазначених у статтях 7 і 8;

d) зацікавлені економічні оператори можуть надавати інформацію компетентним органам відповідно до статті 4;

(e) може бути встановлено унікальне електронне ідентифікуюче з'єднання між партією товару та відповідними елементами даних, в тому числі структурованим посиланням на платформу eІВП, на якій є дані, наприклад, унікальний довідковий ідентифікатор;

(f) дані можуть оброблятися виключно на основі авторизованого і аутентифікованого доступу;

(g) всі операції з обробки даних належним чином реєструються в журналах операцій, з тим щоб, як найменше, можна було ідентифікувати кожну окрему операцію по обробці даних, фізичну або юридичну особу, яка здійснила операцію, і встановити послідовність операцій по кожному окремому елементу даних; якщо операція передбачає зміну або стирання існуючого елемента даних, то оригінальний (первісний) елемент даних повинен зберігатися;

(h) дані можуть архівуватися і залишатися доступними для компетентних органів згідно з відповідними правовими актами Союзу і національного законодавства, що встановлюють відповідні вимоги до нормативної інформації;

i) журнали операцій, зазначені в пункті g) цього параграфу, архівуються і залишаються доступними для компетентних органів з метою їх аудиту протягом періоду часу, зазначеного у відповідних правових актах Союзу та в національному законодавстві, що встановлює відповідні вимоги до нормативної інформації, для цілей моніторингу, протягом періоду часу, згаданого в статті 17;

(j) дані захищені від ушкодження і викрадення;

(к) елементи даних, що обробляються, відповідають загальному набору даних eІВП та підмножинами даних eІВП, встановлених делегованими актами, зазначеними в статті 7, і можуть оброблятися на будь-якій офіційній мові Союзу, як це передбачено відповідними правовими актами Союзу і національним законодавством, що встановлюють відповідні вимоги до нормативної інформації.

2. Комісія повинна прийняти імплементаційні акти, що містять докладні технічні умови, визначені у частині 1 цієї статті. Такі імплементаційні акти повинні прийматися в порядку розгляду, зазначеному в статті 15 (2). При прийнятті цих технічних умов Комісія повинна:

(а) прагнути забезпечити інтероперабельність (системну сумісність) платформ eІВП;

(б) прийняти до уваги відповідні існуючі технічні рішення і стандарти;

(с) забезпечити, щоб ці технічні умови залишалися в максимально можливій мірі технологічно нейтральними.

Перший такий імплементаційний акт має охоплювати всі елементи, зазначені в пункті 1 цієї статті, і має бути прийнятий не пізніше 21 серпня 2023 року.

Стаття 10

Вимоги до постачальників послуг eІВП

1. Постачальники послуг eІВП повинні забезпечити щоб:

(а) дані оброблялися тільки авторизованими користувачами і відповідно до чітко визначених і закріплених прав на обробку в рамках платформи eІВП, згідно з відповідними нормативними вимогами до інформації;

(б) дані зберігаються і є доступними відповідно до правових актів Союзу і національного законодавства, якими встановлюються відповідні вимоги до нормативної інформації;

(с) компетентні органи мали негайний доступ до нормативної інформації, яка стосується операцій з вантажних перевезень, що оброблюються засобами їх платформ eІВП, без справляння будь-якої плати або зборів;

(d) дані належним чином були захищені, в тому числі від несанкціонованої або незаконної обробки, а також від випадкової втрати, знищення або пошкодження.

2. Комісія повинна прийняти імплементаційні акти, які встановлюють детальні правила щодо вимог, викладених у параграфі 1 цієї статті. Ці імплементаційні акти приймаються відповідно до процедури розгляду, зазначеної в статті 15(2). Перший такий імплементаційний акт, що охоплює всі елементи, зазначені в параграфі 1 цієї статті, має бути прийнятий не пізніше 21 серпня 2023 року.

РОЗДІЛ 2

Сертифікація

Стаття 11

Органи з оцінки відповідності

1. Органи з оцінки відповідності повинні бути акредитовані відповідно до Регламенту (ЄС) № 765/2008 з метою проведення сертифікації платформ eІВП та постачальників послуг eІВП, як це встановлено у статтях 12 та 13 цього Регламенту.

2. Для цілей акредитації органи з оцінки відповідності повинні відповідати вимогам, встановленим у Додатку II. Національні органи з акредитації повинні повідомити національному органу, визначеному відповідно до пункту 3 цієї статті, адресу веб-сайту, де вони оприлюднюють інформацію про акредитовані органи з оцінки відповідності, в тому числі оновлений перелік цих органів.

3. Кожна держава-член повинна призначити орган, який підтримуватиме сучасний перелік акредитованих органів з оцінки відповідності, платформ eВВП та постачальників послуг eВВП, які мають дійсну сертифікацію ґрунтовану на інформації, наданої відповідно до параграфу (2) цієї статті та до статті 12 (2) та статті 13 (2). Ці призначені національні органи повинні оприлюднити цей перелік на офіційному веб-сайті уряду.

4. До 31 березня кожного року ці призначені національні органи повинні повідомити Комісії перелік, зазначений у параграфі 3, разом із адресою веб-сайту, де цей перелік оприлюднений. Комісія повинна опублікувати ці адреси веб-сайтів на своєму офіційному веб-сайті.

Стаття 12

Сертифікація платформ eВВП

1. За заявою розробника платформи eВВП орган з оцінки відповідності повинен здійснити оцінку відповідності платформи eВВП відповідно до вимог, встановлених у статті 9(1). У разі позитивної оцінки орган з оцінки відповідності повинен видати сертифікат відповідності для цієї платформи eВВП. У разі негативної оцінки, орган з оцінки відповідності повинен подати заявнику причини негативної оцінки.

2. Кожен орган з оцінки відповідності повинен вести актуальний перелік платформ eВВП, сертифікацію яких він проводив та яким він відкликав або призупинив сертифікацію. Він повинен оприлюднити цей перелік на своєму веб-сайті та повідомити адресу цього веб-сайту призначеному національному органу, зазначеному у статті 11(3).

3. Інформація, що надається компетентним органам за допомогою сертифікованої платформи eВВП, повинна супроводжуватися знаком сертифікації.

4. Розробник платформи eВВП повинен подати заявку на проведення повторної сертифікації, якщо технічні умови, викладені в імплементаційних актах, зазначених у статті 9 (2), були переглянуті.

5. Комісія уповноважена приймати делеговані акти відповідно до статті 14 для доповнення цього Регламенту шляхом встановлення правил щодо сертифікації платформ eВВП та використання знака сертифікацій, в тому числі правила щодо поновлення, призупинення та відкликання сертифікації.

Стаття 13

Проведення сертифікації постачальників послуг eВВП

1. Після заяви постачальника послуг eВВП, орган з оцінки відповідності повинен здійснити оцінку відповідності постачальника послуг eВВП вимогам, викладеним у статті 10 (1). У разі позитивної оцінки орган з оцінки відповідності повинен видати сертифікат відповідності. У разі негативної оцінки, орган з оцінки відповідності повинен подати заявнику причини негативної оцінки.

2. Кожен орган з оцінки відповідності повинен вести актуальний список постачальників послуг eВВП, сертифікацію яких він проводив і яким він відкликав або призупинив сертифікацію. Він повинен оприлюднити цей список на своєму веб-сайті та повідомити адресу цього веб-сайту призначеному національному органу, зазначеному в статті 11 (3).

3. Комісія уповноважена приймати делеговані акти відповідно до статті 14 для доповнення даного Регламенту, шляхом встановлення правила сертифікації постачальників послуг eВП, в тому числі правила продовження, призупинення та анулювання сертифікації.

ГЛАВА IV

ПОЛОЖЕННЯ ПРО ДЕЛЕГУВАННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ ТА ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ

Стаття 14

Виконання делегованих повноважень

1. Європейська Комісія уповноважена приймати акти делегованого законодавства відповідно до умов, викладених у цій статті.
2. Повноваження приймати акти делегованого законодавства, зазначених в статті 2(3), статті 7, та статті 13(3) надаються Європейській Комісії строком на п'ять років, починаючи з 20 серпня 2012 року. Європейська Комісія повинна скласти звіт щодо здійснення делегування повноважень в термін не пізніше дев'яти місяців до закінчення п'ятирічного періоду. Делегування повноважень автоматично продовжується на періоди такої самої тривалості, якщо Європейський парламент або Рада ЄС не заперечуватимуть проти такого продовження в строк не пізніше ніж три місяці до закінчення кожного періоду.
3. Делегування повноважень, вказаних в статті 2(3), статті 7, та статті 13(3), може бути скасовано у будь-який час Європейським парламентом або Радою ЄС. Рішення про скасування припиняє делегування повноважень, зазначених в такому рішенні. Рішення вступає в силу на наступний день після його публікації в Офіційному віснику Європейського Союзу, або з більш пізньої дати, зазначеної в самому рішенні. Дане рішення не повинно впливати на законну силу будь-яких вже діючих делегованих актів.
4. До прийняття делегованого акту Комісія повинна провести консультації з експертами, призначеними кожною державою-членом відповідно до принципів, викладених в Міжінституційній угоді від 13 квітня 2016 року про вдосконалення законотворчої діяльності.
5. Європейська Комісія в найкоротші терміни після прийняття делегованого акта одночасно повинна повідомити про його прийняття Європейський парламент і Раду ЄС.
6. Прийнятий відповідно до статті 2(3), статті 7, статті 13(3) делегований акт вступає в силу тільки в тому випадку, якщо ні Європейський парламент, ні Рада ЄС не висловили заперечень протягом двох місяців після їх повідомлення про прийняття даного акта, або якщо до закінчення вищевказаного терміну і Європейський парламент, і Рада ЄС повідомили Європейську Комісію про те, що вони не мають заперечень. З ініціативи Європейського Парламенту чи Ради ЄС вказаний строк продовжується на два місяці.

Стаття 15

Процедура Комітету

1. Комісії допомагає Комітет. Цей комітет є Комітетом у розумінні Регламенту (ЄС) № 182/2011.
2. При посиланні на цей параграф, має застосовуватися стаття 5 Регламенту (ЄС) № 182/2011.

ГЛАВА V

ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 16

Перегляд

1. Не пізніше 21 лютого 2029 р. Комісія повинна провести оцінку цього Регламенту та представити звіт про основні висновки Європейському парламенту, Раді Європи та Європейському економічному та соціальному комітету.

Комісія повинна також дати оцінку можливих заходів, зокрема, з метою:

(а) встановлення зобов'язання для економічних операторів надавати в розпорядження компетентних органів інформацію в електронному вигляді відповідно до цього Регламенту;

(б) подальшого забезпечення операційної сумісності та взаємозв'язку між середовищем eІВП і різними системами і платформами ІКТ, що використовуються для реєстрації і обробки нормативної інформації, як це передбачено в інших документах транспортного права Союзу.

Ці оцінки повинні, зокрема, враховувати поправку до цього Регламенту та інших відповідних правових актів Союзу та, за необхідності, супроводжуються законодавчою пропозицією.

2. Держави-члени повинні надавати Комісії необхідну інформацію, викладену у статті 17, для підготовки звіту, зазначеного в пункті 1 цієї статті.

Стаття 17

Моніторинг (відстеження результативності регуляторного акту)

До 21 серпня 2027 року та кожні п'ять років в подальшому держави-члени повинні надавати Комісії на основі журналів операцій, згаданих в пунктах (g) та (i) Статті 9 (1), інформацію про кількість випадків, коли компетентні органи отримували доступ до нормативної інформації, яка була надана в електронному вигляді зацікавленими економічними операторами відповідно до статті 4, і обробляли цю інформацію.

Ця інформація має бути представлена окремо за кожен рік, що охоплює звітний період.

Стаття 18

Набрання чинності та застосування

1. Цей Регламент набуває чинності на двадцятий день після його публікації в Офіційному віснику Європейського Союзу.

2. Він застосовується з 21 серпня 2024 року.

3. Однак, стаття 2 (2), стаття 5 (4), стаття 7, стаття 8, стаття 9 (2) і стаття 10 (2) застосовуються з дня набрання чинності цим Регламентом.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та підлягає прямому застосуванню у всіх державах-членах.

Учинено в Брюсселі 15 липня 2020 року.

Від Європейського Парламенту

Президент Д.М. Сассоли

від Ради Європи

Президент Дж. КЛЬОКНЕР

[\(1\) OJ C 62, 15.2.2019, p. 265.](#)

[\(2\)](#) Позиція Європейського парламенту від 12 березня 2019 року (ще не опублікована в Офіційному віснику) та позиція Ради на першому читанні від 7 квітня 2020 року ([OJ C 157, 8.5.2020, p. 1](#)) . Позиція Європейського парламенту від 8 липня 2020 року (ще не опублікована в Офіційному віснику).

[\(3\)](#) Регламент (ЄС) № 1013/2006 Європейського Парламенту та Ради від 14 червня 2006 року про перевезення відходів ([OJ L 190, 12.7.2006, p. 1](#)) .

[\(4\)](#) Регламент (ЄС) № 952/2013 Європейського Парламенту та Ради від 9 жовтня 2013 року про встановлення Митного кодексу Союзу ([OJ L 269, 10.10.2013, p. 1](#)) .

[\(5\)](#) Регламент (ЄС) 2019/1239 Європейського Парламенту та Ради від 20 червня 2019 року про створення середовища європейського морського єдиного вікна та про скасування Директиви 2010/65 / ЄС ([OJ L 198, 25.7.2019, p. 64](#)) .

[\(6\)](#) Регламент (ЄС) 2016/679 Європейського Парламенту та Ради від 27 квітня 2016 року про захист фізичних осіб при обробці персональних даних та про вільний рух таких даних, а також про скасування Директиви 95/46 / ЄС (Загальне положення про захист даних) ([OJ L 119, 4.5.2016, p. 1](#)) .

[\(7\)](#) Регламент (ЄС) № 765/2008 Європейського Парламенту та Ради від 9 липня 2008 року, що встановлює вимоги до акредитації та нагляду за ринком, що стосуються збуту продукції, та скасовує Регламент (ЄС) № 339/93 ([OJ L 218, 13.8.2008, p. 30](#)) .

[\(8\)](#) Регламент (ЄС) № 182/2011 Європейського Парламенту та Ради від 16 лютого 2011 року, що встановлює правила та загальні принципи щодо механізмів контролю державами-членами за виконанням Комісією виконавчих повноважень ([OJ L 55, 28.2.2011, p. 13](#)) .

[\(9\) OJ L 123, 12.5.2016, p. 1.](#)

[\(10\)](#) Регламент (ЄС) № 45/2001 Європейського Парламенту та Ради від 18 грудня 2000 року про захист фізичних осіб при обробці персональних даних установами та органами Співтовариства та про вільне переміщення таких даних ([OJ L 8, 12.1.2001, p. 1](#)) .

[\(11\)](#) Рада ЄЕС: Положення № 11 щодо скасування дискримінації у транспортних тарифах та в умовах реалізації статті 79 (3) Договору про заснування Європейського економічного співтовариства ([OJ P 52, 16.8.1960, p. 1121](#)) .

[\(12\)](#) Директива Ради 92/106/ЄЕС від 7 грудня 1992 року про встановлення загальних правил щодо певних видів комбінованих перевезень вантажів між державами-членами ([OJ L 368, 17.12.1992, p. 38](#)).

[\(13\)](#) Регламент (ЄС) № 1072/2009 Європейського Парламенту та Ради від 21 жовтня 2009 року про загальні правила доступу до міжнародного ринку автоперевезень ([OJ L 300, 14.11.2009, p. 72](#))

[\(14\)](#) Директива 2008/68/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 24 вересня 2008 року про внутрішні перевезення небезпечних вантажів ([OJ L 260, 30.9.2008, p. 13](#)) .

[\(15\)](#) Директива (ЄС) 2016/797 Європейського Парламенту та Ради від 11 травня 2016 року про взаємодію залізничної системи в межах Європейського Союзу ([OJ L 138, 26.5.2016, p. 44](#)).

[\(16\)](#) Регламент (ЄС) № 300/2008 Європейського Парламенту та Ради від 11 березня 2008 року про загальні правила у галузі безпеки цивільної авіації та про скасування Регламенту (ЄС) № 2320/2002 ([OJ L 97, 9.4.2008, p. 72](#)).

ДОДАТОК I

НОРМАТИВНА ІНФОРМАЦІЯ, ЩО ПІДПАДАЄ ПІД СФЕРУ ЗАСТОСУВАННЯ ЦЬОГО РЕГЛАМЕНТУ

ЧАСТИНА А - Вимоги до нормативної інформації, зазначеної у пункті (b) статті 2 (1)

Перелік делегованих та імплементаційних актів, зазначених у пункті (b) статті 2 (1):

(1) Імплементаційний Регламент Комісії (ЄС) 2015/1998 (1), що встановлює детальні заходи щодо імплементації загальних базових стандартів авіаційної безпеки: Додаток 6.3.2.6 (a), (b), (c), (d), (e), (f) та (g).

ЧАСТИНА Б - Національне законодавство

Відповідні положення національного законодавства, що вимагають надання інформації, ідентичної, повністю або частково, інформації, зазначеній у пунктах (a) та (b) статті 2 (1), перелічені нижче.

[Держава-член]

(1) Правовий акт: [положення]

(1) Регламент Європейської Комісії (EU) 2015/1998 від 5 листопада 2015 року про встановлення детальних заходів з імплементації загальних базових стандартів авіаційної безпеки ([OJ L 299, 14.11.2015, p. 1](#)).

ДОДАТОК II

ВИМОГИ ЩОДО ОРГАНІВ ОЦІНКИ ВІДПОВІДНОСТІ

1. Орган з оцінки відповідності створюється відповідно до національного законодавства і має статус юридичної особи.

2. Орган з оцінки відповідності має бути стороннім органом, незалежним від організації, платформи eВП або постачальника послуг платформи, яку він оцінює.

Орган, що належить бізнес-асоціації або професійної федерації, що представляють започаткування, що залучаються до проектування, виробництва, забезпечення, збірки, експлуатації або обслуговування платформи або постачальнику послуг платформи eВП, який проводить її оцінку, за умови підтвердження його незалежності і відсутності конфлікту інтересів, може вважатися таким органом.

3. Орган з оцінки відповідності, його вище керівництво та персонал, відповідальний за оцінку відповідності, не мають бути розробником, виробником, постачальником, установником, покупцем, власником, користувачем або супроводжувачем платформи eВП або постачальника послуг платформи, який вони не оцінюють, як і представник жодної із цих сторін.

Орган з оцінки відповідності, його вище керівництво та персонал, відповідальний за оцінку відповідності, не повинні брати безпосередньої участі у проектуванні, виробництві або будівництві, маркетингу, монтажі, використанні або обслуговуванні цієї платформи eВП або постачальника послуг платформи, або представляти сторони, які займаються цією діяльністю. Вони не повинні займатися будь-якою діяльністю, яка може суперечити незалежності їх суджень або доброчесності стосовно діяльності з оцінки відповідності, на здійснення якої вони мають акредитацію. Зокрема, це стосується надання консультаційних послуг.

Органи з оцінки відповідності повинні забезпечувати, щоб, діяльність їхніх дочірніх підприємств або субпідрядників не впливала на конфіденційність, об'єктивність або неупередженість їх діяльності з оцінки відповідності.

4. Органи з оцінки відповідності та їх персонал повинні проводити роботу з оцінки відповідності на найвищому рівні професійної доброчесності та з необхідною технічною компетентністю у конкретній галузі, а також мають бути вільним від будь-якого тиску та стимулів, особливо фінансових, які можуть вплинути на їх судження або результати їх діяльності з оцінки відповідності, особливо щодо осіб або груп осіб, зацікавлених в результатах цієї діяльності.

5. Орган з оцінки відповідності має бути здатним виконувати всі завдання з оцінки відповідності, покладені на нього статтями 12 та 13 цього Регламенту, незалежно від того, виконуються ці завдання органом з оцінки відповідності самостійно чи від його імені та під його відповідальність.

Орган з оцінки відповідності повинен мати в своєму розпорядженні все необхідне:

(a) персонал з технічними знаннями, а також достатнім та належним досвідом для виконання завдань з оцінки відповідності;

(b) описи процедур, відповідно до яких проводиться оцінка відповідності;

(с) процедури для здійснення діяльності, які належним чином враховують розмір підприємства, сектор, в якому воно працює, його структуру та ступінь складності розглянутої технології.

Орган з оцінки відповідності повинен мати засоби, необхідні для відповідного виконання технічних та адміністративних завдань, пов'язаних з діяльністю з оцінки відповідності.

6. Персонал, відповідальний за проведення оцінки відповідності, повинен мати:

(а) ґрунтовну технічну і професійну підготовку, що охоплює всі заходи з оцінки відповідності;

(б) достатні знання щодо вимог, що стосуються проведених ними експертиз та відповідні повноваження на проведення таких експертиз;

(с) належні знання та розуміння вимог, викладених у статтях 9 та 10 цього Регламенту;

(д) здатність складати сертифікати відповідності, реєстри та звіти, що свідчать про те, що необхідні роботи за оцінкою були проведені.

7. Має бути гарантована неупередженість органів з оцінки відповідності, їх вищого керівництва та персоналу, відповідального за виконання завдань з оцінки відповідності.

Розмір винагороди вищого керівництва та персоналу, відповідального за виконання завдань з оцінки відповідності органу з оцінки відповідності, не повинна залежати від кількості проведених оцінок або від результатів цих оцінок.

8. Органи з оцінки відповідності повинні здійснювати страхування відповідальності, якщо держава не бере на себе відповідальність, згідно національного законодавства або сама держава-член безпосередньо несе відповідальність за оцінку відповідності.

9. Персонал органу з оцінки відповідності зобов'язаний зберігати професійну таємницю всієї інформації, яку, відповідно до статей 12 та 13 цього Регламенту, отримав під час виконання своїх завдань, або будь-якого положення національного законодавства, що вводить їх в дію, крім компетентних органів Держави-члена, в якій здійснюється його діяльність. Мають бути захищені права власності.

10. Органи з оцінки відповідності повинні брати участь у відповідних заходах з стандартизації та відповідних регуляторних заходах, або забезпечити інформування їх персоналу, відповідального за виконання завдань з оцінки відповідності, про такі заходи.
